

4 chodské písně

arr. J. Jindřich (1876-1967)

1. Co pa tám děláš...?

(Ze St. Postřekova)

Allegretto scherzando

mp *mf*

S1
1. Co pa tám dě - láš, Hon - dzo, Hon - dží - čku, co pa tám
2. Já dy - cky pla - ču pro mo - ji Ka - če - nu, já dy - cky

S2

A1
mp *mf*

A2
1. Co pa tám dě - láš, Hon - dzo, Hon - dží - čku, co pa tám
2. Já dy - cky pla - ču pro mo - ji Ka - če - nu, já dy - cky
mp *mf*

6 *rit.* *p* *mf* *a tempo* *cresc.*

dě - láš, Hon - dzo muj? 3. Ká - ča má hro - ma - du ple - sni - vyjch
pla - ču pro Ká - ču:

p *mf* *cresc.*

dě - láš, Hon - dzo muj? 3. Ká - ča má hro - ma - du ple - sni - vyjch
pla - ču pro Ká - ču:

p *mf* *cresc.*

12 *rit.* *f* *meno mosso* *rit.* *ff*

to - la - rů, já dy - cky pla - ču pro Ká - ču.
to - la - rů, já dy - cky pla - ču pro Ká - ču.

f *ff*

f *ff*

2. Hdyž se ten baldovskij zámeček

(Z Luženic)

Con allegrezza

17 *mp* *mf*

1. Hdyž se ten bal - dov - skyj zá - me - ček bou - ral, ten - krat se
 2. „Dy - cky si my - slí - val, že bu - ru pla - kat, že bu - ru
 3. „Li - di si my - sli - li, že bu - ru bláz - nit, že bu - ru
 4. Jak to mý sr - dí - čko do - bře ve - dě - lo, že mý po -

1. Hdyž se ten bal - dov - skyj zá - me - ček bou - ral, ten - krat se
 2. „Dy - cky si my - slí - val, že bu - ru pla - kat, že bu - ru
 3. „Li - di si my - sli - li, že bu - ru bláz - nit, že bu - ru
 4. Jak to mý sr - dí - čko do - bře ve - dě - lo, že mý po -

mp *mf*

22 *f*

muj mi - lyj za ji - nou tou - lal. „Hdyž si se tou - lá - val, tou - lyj se
 pro te - be ce - sti - čku čla - pat. Já pla - kat ne - bu - ru, já se bu -
 pro te - be stu - dán - ky prá - znit. Prá - znit je ne - bu - ru, sou e - ště
 tě - še - ní ji - nam cho - di - lo; hdyž je huž cho - di - lo, hajť cho - dí

muj mi - lyj za ji - nou tou - lal. „Hdyž si se tou - lá - val, tou - lyj se
 pro te - be ce - sti - čku čla - pat. Já pla - kat ne - bu - ru, já se bu -
 pro te - be stu - dán - ky prá - znit. Prá - znit je ne - bu - ru, sou e - ště
 tě - še - ní ji - nam cho - di - lo; hdyž je huž cho - di - lo, hajť cho - dí

f

28

e - ště, já vo tě ne - sto - jím, fa - leš - nyj chlap - še.“
 ru smát, na fa - leš - nou lá - sku nic ne - bu - ru dbát.“
 pl - ný, hajť si je vy - pjí - jou ty pan - ský vo - li.“
 e - ště, já vo tě ne - sto - jím, fa - leš - nyj chlap - še!

e - ště, já vo tě ne - sto - jím, fa - leš - nyj chlap - še.“
 ru smát, na fa - leš - nou lá - sku nic ne - bu - ru dbát.“
 pl - ný, hajť si je vy - pjí - jou ty pan - ský vo - li.“
 e - ště, já vo tě ne - sto - jím, fa - leš - nyj chlap - še!

3. Za to já, muj chlapše... (Do kolečka)

(Z Oujezda)

Allegro

33 *p*

1. Za to já, muj chlap - še, za to já mám, haž še - cky vo - by - jdeš,
 2. Hdy - bych já ve - dě - la, že bu - reš muj, ten čer - ve - nyj šá - tek,
 3. Za na - ši - ma hu - mny ro - ste trá - va, to - ho sem se, smu - tná,

1. Za to já, muj chlap - še, za to já mám, haž še - cky vo - by - jdeš,
 2. Hdy - bych já ve - dě - la, že bu - reš muj, ten čer - ve - nyj šá - tek,
 3. Za na - ši - ma hu - mny ro - ste trá - va, to - ho sem se, smu - tná,

p

39 *mf cresc.* *f*

že pří - deš k nám; haž še - cky vo - by - jde že se vrá - tí, že se ná -
 ten by bul tvuj; ha - le já do - bře vím, že ne - bu - reš, čer - ve - nyj
 ne - na - dá - la; že ta trá - va pří - de k po - čla - pá - ní, že ne - chá

že pří - deš k nám; haž še - cky vo - by - jde že se vrá - tí, že se ná -
 ten by bul tvuj; ha - le já do - bře vím, že ne - bu - reš, čer - ve - nyj
 ne - na - dá - la; že ta trá - va pří - de k po - čla - pá - ní, že ne - chá

mf cresc. *f*

mf cresc. *f*

46

še lá - ska zas na - vrá - tí.
 šá - te - ček špi - nit bu - reš.
 muj mi - lyj mji - lu - vá - ní.

še lá - ska zas na - vrá - tí.
 šá - te - ček špi - nit bu - reš.
 muj mi - lyj mji - lu - vá - ní.

4. Za našima humny dlouhý pole,
 vono tám vorálo mý pachole;
 vono tám vorálo, vono sílo,
 vono tám mý srce těšívalo.
5. Vobrátilo se mi pocazení,
 že mně zanechalo potěšení;
 já buru na ruby sukně nosit,
 eště se mně bureš, chlapše, prosit.
6. Jen ty k nám, muj chlapše, jen ty k nám chojď,
 pod našima vokny nechávej bot;
 máma ráno stane: „Čí sou boty?“
 „To sou mýho chlapse vod soboty.“
7. Takový chčestí mi dycky kvete,
 pod našima vokny v zimě, v letě:
 hdo ví, hdo ví, hdo ví, hdo pa to ví,
 hde mý potěšení eště chodí?

4. Na tom našem houvárečku

(Z Chodova)

Moderato

49

mf *più mosso* *mp* *p*

1. Na tom na - šom hou - vá - reč - ku sík - la sem je - te - lič - ku;
 2. Za - sík - la sem jed - nou, dva - krat, sly - ším za se - bou čla - pat.
 3. „Proč, má mji - lá, s tou ko - sič - kou, proč s ní tak pru - ce há - zíš?
 4. „Já ne - mí - ním, ha - le mu - ším, ná - ší mňe to zbra - ňu - jou;

mf *mp* *p*

1. Na tom na - šom hou - vá - reč - ku sík - la sem je - te - lič - ku;
 2. Za - sík - la sem jed - nou, dva - krat, sly - ším za se - bou čla - pat.
 3. „Proč, má mji - lá, s tou ko - sič - kou, proč s ní tak pru - ce há - zíš?
 4. „Já ne - mí - ním, ha - le mu - ším, ná - ší mňe to zbra - ňu - jou;

mf *mp* *p*

56

a tempo *meno mosso* *mf* *f*

sík - la sem jí, sík - la sem jí, sík - la sem jí při mě - síč - ku.
 Vo - hlíd - nu se, hdo tu sto - jí, mo - je zla - tý po - tě - še - ní.
 Snad ty ná - ši věr - nou lá - sku, lá - sku věr - nou zru - šit mí - níš?“
 že sem pro tě chu - dý děv - če, že se pro tě ne - ši - ku - ju.“

mf *f*

sík - la sem jí, sík - la sem jí, sík - la sem jí při mě - síč - ku.
 Vo - hlíd - nu se, hdo tu sto - jí, mo - je zla - tý po - tě - še - ní.
 Snad ty ná - ši věr - nou lá - sku, lá - sku věr - nou zru - šit mí - níš?“
 že sem pro tě chu - dý děv - če, že se pro tě ne - ši - ku - ju.“

mf *f*